

บันทึก

เรื่อง สิทธิที่จะเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตามมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาเช่าบ้าน
ข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเช่าบ้าน
ข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑

กระทรวงการคลัง มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๒๖.๕/๑๕๕๖๔ ลงวันที่ ๒๐
กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ด้วยกระทรวงการคลังมีปัญหาใน
การวินิจฉัยข้อกฎหมาย ตามนัยมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ.
๒๕๒๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งกำหนดว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ข้าราชการ
ผู้ใดได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการเท่าที่
จ่ายจริงตามสมควรแก่สภาพบ้าน..... เว้นแต่..... (๔) ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำ
สำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเอง.....” มีขอเขตการพิจารณาตีความอย่างไร เนื่องจาก
สำนักงานอัยการสูงสุดมีความเห็นแตกต่างกับกรมบัญชีกลาง ดังนี้

๑. สำนักงานอัยการสูงสุดเห็นว่า ผู้ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่
ตามคำร้องขอของตนเอง ไม่ควรรวมความถึงข้าราชการผู้ซึ่งโอนมาจากส่วนราชการอื่นเพราะผู้
โอนไม่สามารถที่จะระบุหรือเลือกท้องที่ที่จะรับราชการได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการผู้โอนมา
เป็นอัยการผู้ช่วยมิได้ยื่นคำร้องแสดงความจำนงขอย้ายมาเป็นข้าราชการอัยการ สำนักงานอัยการ
สูงสุดแต่ต้องมีการสอบบรรจุโดยตรวจสอบคุณสมบัติให้ครบถ้วนและต้องผ่านการสอบคัดเลือก
จนได้รับการบรรจุให้เป็นข้าราชการอัยการ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอัยการแล้ว
สำนักงานอัยการสูงสุด จึงมีหนังสือไปยังส่วนราชการต้นสังกัดขอให้โอนบุคคลดังกล่าวมารับ
ราชการที่สำนักงานอัยการสูงสุด ดังนั้น อัยการผู้ช่วยซึ่งได้รับคำสั่งให้โอนมาจากส่วนราชการอื่น
จึงไม่ใช่ข้าราชการผู้ได้รับคำสั่งให้ไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเอง จึงควรมีสิทธิ
เบิกค่าเช่าบ้าน

๒. กรมบัญชีกลางมีความเห็นว่า เหตุผลของการบัญญัติพระราชกฤษฎีกาเช่า
บ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๗ (๔) กำหนดยกเว้นห้ามมิให้ใช้สิทธิ
เบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการกรณีได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของ
ตนเองนั้น เห็นว่าทางราชการมีวัตถุประสงค์ที่จะช่วยเหลือข้าราชการที่ได้รับความเดือดร้อนใน
เรื่องที่อยู่อาศัย ซึ่งมีสาเหตุมาจากทางราชการเท่านั้น ดังนั้น การที่ข้าราชการจากส่วนราชการใดขอ
โอนไปเป็นข้าราชการทางส่วนราชการอื่นหรือโอนไปเป็นข้าราชการอัยการตามนัยข้อ ๑ จึงมิได้
เกิดจากส่วนราชการเป็นสาเหตุทำให้เดือดร้อนเรื่องที่อยู่อาศัยโดยตรง แต่เหตุแห่งการโอน
ดังกล่าวเกิดจากความต้องการของตัวข้าราชการเองที่มีความประสงค์จะโอนไปดำรงตำแหน่ง
ข้าราชการอื่นหรือข้าราชการอัยการ แล้วแต่กรณี ตามผลการสอบที่ตนเองไปสมัครสอบได้หรือ
ตามที่ตนเองไปติดต่อขอโอน เมื่อปรากฏว่าตนเองสอบคัดเลือกได้หรือมีคุณสมบัติตรงตามที่ส่วน

ราชการนั้นต้องการ และได้แจ้งความประสงค์โดยร้องขอต่อส่วนราชการขอให้มีการโอนไปประจำสำนักงานใหม่ตามที่ดินเองต้องการ (ตามที่ตนสอบได้) ส่วนการสอบ การสอบสัมภาษณ์ หรือสอบคัดเลือกในแต่ละขั้นตอนนั้นเป็นเพียงวิธีการคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้ารับราชการของสำนักงานนั้นๆ เท่านั้น ยังมีขั้นตอนของการโอน นอกจากนี้ กรณีที่ข้าราชการอ้างว่ามีความประสงค์จะโอนไป แต่ไม่อาจจะระบุสำนักงานหรือท้องที่ที่จะไปได้ หรือระบุสำนักงานหรือท้องที่ที่จะขอไปได้ แต่ผู้รับโอนให้ไปปฏิบัติงานที่สำนักงานอื่น หรือท้องที่อื่นที่มิได้ระบุไว้ ไม่ควรอยู่ในข่ายต้องห้ามมิให้เบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตามกรณีย้ายตามคำร้องขอของตนเองนั้น เห็นว่าการโอนไปรับราชการทางส่วนราชการอื่นในบางกรณีไม่อาจจะระบุสำนักงานหรือท้องที่ที่จะขอไปได้ เช่น การสอบคัดเลือกข้าราชการอัยการหรือข้าราชการตุลาการ เป็นต้น เนื่องจากเป็นข้อจำกัดภายในของส่วนราชการนั้นๆ ที่ผู้ขอโอนต้องทราบข้อจำกัดดังกล่าวแล้วในขณะขอโอน ดังนั้น เมื่อส่วนราชการผู้โอนและผู้รับโอนพิจารณาออกคำสั่งให้ไปประจำสำนักงานแห่งใหม่ได้ จึงเป็นข้อพิจารณาได้แล้วว่า สาเหตุแห่งการย้ายไปประจำสำนักงานแห่งใหม่ต้องตามความประสงค์ของข้าราชการผู้นั้น จึงย่อมอยู่ในข่ายต้องห้ามในการใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตามนัยมาตรา ๗ (๔) แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวแล้ว

๓. นอกจากนี้ กรมบัญชีกลางยังมีปัญหาในการตีความตามมาตรา ๗ (๔) แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ที่บัญญัติว่า “ได้รับคำสั่งไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเอง” นั้นจะหมายถึง สำนักงานใหม่ในต่างท้องที่ตามหลักการของมาตรา ๗ วรรคแรก เท่านั้น หรือหมายถึงสำนักงานใหม่ที่ร้องขอไม่ว่าสำนักงานใหม่นั้นจะอยู่ในท้องที่เดียวกันหรืออยู่ต่างท้องที่กับสำนักงานเดิม เช่น มีกรณีที่ข้าราชการร้องขอย้ายไปประจำสำนักงานใหม่ในต่างท้องที่แห่งหนึ่งแต่ส่วนราชการมีคำสั่งให้ไปประจำสำนักงานใหม่อีกแห่งหนึ่งที่ไม่ได้ขอ แต่สำนักงานใหม่นั้นยังอยู่ในท้องที่เดียวกันกับสำนักงานที่ร้องขอ กรณีดังกล่าวจะถือว่าการออกคำสั่งดังกล่าวเป็นการสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเองหรือไม่ และหากต่อมาข้าราชการผู้นั้นได้ร้องขอไปประจำสำนักงานใหม่ตามที่เคยร้องขอครั้งแรกอีกครั้งหนึ่ง จะถือว่าเป็นการได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเองหรือไม่ เนื่องจากอยู่ในท้องที่เดียวกัน

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่า เนื่องจากปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาในการตีความข้อกฎหมาย ดังนั้น เพื่อให้ได้ยุติตามที่กล่าวแล้วในข้อ ๒ และข้อ ๓ จึงขอความอนุเคราะห์สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัยกรณีดังกล่าวให้ด้วย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๔) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าว โดยได้รับฟังคำชี้แจงเพิ่มเติมจากผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดแล้วมีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีข้าราชการผู้ซึ่งมีความประสงค์จะโอนเพื่อไปรับราชการในส่วนราชการอื่นต่างกระทรวง ทบวง กรม แล้วแต่กรณี โดยระบุหรือไม่ระบุสำนักงานหรือท้องที่ที่จะโอนไว้จะถือว่าเป็นผู้ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเอง

หรือไม่นั้น เห็นว่าการที่ข้าราชการพลเรือนสามัญจะโอนไปรับราชการในส่วนราชการอื่นได้นั้น จะต้องเป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง และวรรคหก^๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับการโอนข้าราชการพลเรือนสามัญตามความตกลงของสองส่วนราชการให้ทำได้เมื่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงยินยอมในการโอนนั้นแล้ว ส่วนการโอนข้าราชการพลเรือนสามัญที่ เป็นผู้สอบแข่งขันได้หรือเป็นผู้สอบคัดเลือกได้หรือเป็นผู้ได้รับคัดเลือกให้ทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด ซึ่งสำนักงาน ก.พ. ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ใน (๗)^๒ ของหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘/ว๒ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๓๙ ให้ส่วนราชการที่จะรับโอนมีหนังสือรับโอนให้กระทรวง ทบวง กรมเจ้าสังกัดเดิมของผู้ที่จะโอนทราบและให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ของส่วนราชการเจ้าสังกัดเดิมของผู้ที่จะโอนออกคำสั่งให้ผู้ที่จะโอนไปนั้นพ้นจากตำแหน่งและหน้าที่ในวันเดียวกัน จึงเห็นได้ว่าการโอนของข้าราชการทั้งสองกรณีดังกล่าว ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้งต้องให้ความยินยอมให้โอนได้หรือต้องออกคำสั่งให้ผู้ที่จะโอนไปนั้นพ้นจากตำแหน่งและหน้าที่เดิม ดังนั้นเมื่อข้าราชการคนใดได้โอนไปยังส่วนราชการอื่นแล้วปรากฏว่าสำนักงานใหม่ที่โอนไปรับราชการอยู่ในต่างท้องที่กับสำนักงานที่รับราชการอยู่เดิมข้าราชการผู้นั้นย่อมมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามมาตรา ๗^๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไข

^๑ มาตรา ๖๐ การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในต่างกระทรวง ทบวง กรม อาจทำได้เมื่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงยินยอมในการโอนนั้นแล้ว โดยให้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ไม่สูงกว่าเดิมและรับเงินเดือนในขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นการโอนตามวรรคสอง วรรคสี่ วรรคหก และมาตรา ๔๔

ฯลฯ

ฯลฯ

การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้สอบแข่งขันได้ ผู้สอบคัดเลือกได้หรือผู้ได้รับคัดเลือกให้ทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒ (๗) การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้สอบแข่งขันได้ ผู้สอบคัดเลือกได้หรือผู้ได้รับคัดเลือกให้ส่วนราชการที่จะรับโอนมีหนังสือรับโอนให้กระทรวง ทบวง กรมเจ้าสังกัดเดิมของผู้ที่จะโอนทราบและให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ของส่วนราชการเจ้าสังกัดเดิมของผู้ที่จะโอนออกคำสั่งให้ผู้ที่จะโอนไปนั้นพ้นจากตำแหน่งและหน้าที่ในวันเดียวกัน

ฯลฯ

ฯลฯ

^๓ มาตรา ๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ข้าราชการผู้ใดได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการเท่าที่ต้องจ่ายจริงตามที่สมควรแก่สภาพแห่งบ้าน แต่อย่างสูงไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนดไว้ตามบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้นั้น

(๑) ทางราชการได้จัดที่พักอาศัยให้อยู่แล้ว

(๒) มีเคหสถานของตนเอง หรือของสามีหรือภริยาที่พออาศัยอยู่ร่วมกันได้ในท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่

(๓) ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ในท้องที่ที่เริ่มรับราชการครั้งแรกหรือท้องที่ที่กลับเข้ารับราชการใหม่

เพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ไม่ว่าสำนักงานใหม่หรือท้องที่ที่โอนไปบริหารราชการจะเป็นสำนักงานหรือท้องที่ที่ระบุไว้หรือไม่ก็ตาม เนื่องจากการโอนของข้าราชการไม่ว่ากรณีใดๆ ย่อมเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการและมีสาเหตุมาจากส่วนราชการที่รับโอนขาดแคลนบุคลากรหรือต้องการให้ข้าราชการที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านของส่วนราชการอื่นมารับราชการในส่วนราชการนั้น ดังนั้น ข้าราชการซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่เพราะการโอนจึงมิใช่ข้าราชการซึ่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเองตามมาตรา ๗ (๔)^๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ สำหรับกรณีสำนักงานอัยการสูงสุดได้ดำเนินการสอบคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติและผ่านการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุให้เป็นข้าราชการอัยการโดยสำนักงานอัยการสูงสุดได้มีหนังสือไปยังส่วนราชการของผู้ที่ผ่านการสอบคัดเลือกเพื่อขอให้โอนบุคคลดังกล่าวมารับราชการที่สำนักงานอัยการสูงสุดในลักษณะเดียวกับวิธีการโอนของข้าราชการพลเรือนสามัญนั้น เป็นกรณีที่สำนักงานอัยการสูงสุดมีความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและมีคุณสมบัติเหมาะสมตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อข้าราชการคนใดโอนมายังสำนักงานอัยการสูงสุดและปรากฏว่าสำนักงานอัยการสูงสุดมิได้อยู่ในท้องที่ที่ข้าราชการผู้นั้นเคยรับราชการอยู่เดิมย่อมถือได้ว่าเป็นผู้ที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่และมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗

ประเด็นที่สอง กรณีข้าราชการผู้ซึ่งร้องขอย้ายไปประจำสำนักงานใหม่ในต่างท้องที่กับสำนักงานเดิม แต่ส่วนราชการการมีคำสั่งให้ไปประจำสำนักงานใหม่อีกแห่งหนึ่งที่ไม่ได้ร้องขอและสำนักงานใหม่นั้นอยู่ในท้องที่เดียวกันกับสำนักงานที่ร้องขอ จะถือว่าเป็นผู้ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเองหรือไม่นั้น เห็นว่า การที่ส่วนราชการมีคำสั่งให้ข้าราชการคนใดไปประจำสำนักงานใหม่อีกแห่งหนึ่งที่ข้าราชการผู้นั้นไม่ได้ร้องขอและปรากฏว่าสำนักงานใหม่นั้นอยู่ในท้องที่เดียวกันกับสำนักงานที่ร้องขอ จะเห็นว่าท้องที่ที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่อยู่ต่างท้องที่กับท้องที่ที่เคยรับราชการอยู่เดิมถึงแม้ว่าท้องที่ของสำนักงานใหม่จะเป็นท้องที่เดียวกันกับท้องที่ที่ร้องขอก็ตาม แต่สิทธิที่จะได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามมาตรา ๗^๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้เกิดขึ้นเมื่อข้าราชการผู้นั้นได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ เมื่อปรากฏว่าสำนักงานใหม่ดังกล่าวมิได้เป็นสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเองอันเข้าลักษณะข้อยกเว้นตามมาตรา ๗

(๔) ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเอง

(๕) เป็นข้าราชการวิสามัญ

ข้าราชการผู้ใดได้รับเงินเดือนไม่ตรงกับอัตราเงินเดือนในบัญชีอัตราค่าเช่าบ้านข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ได้รับค่าเช่าบ้านตามส่วนของเงินเดือน โดยคำนวณตามวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

^๔ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓ ข้างต้น

^๕ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

(๔)^๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้าราชการที่ได้รับคำสั่งในลักษณะนี้จึงมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการ

ประเด็นที่สาม กรณีข้าราชการผู้ซึ่งได้รับคำสั่งให้ไปประจำสำนักงานใหม่ที่ตนเองมิได้ร้องขอ แต่สำนักงานใหม่อยู่ในท้องที่เดียวกันกับสำนักงานที่ร้องขอ หากต่อมาข้าราชการผู้นั้นได้ร้องขอย้ายไปประจำสำนักงานใหม่ตามที่เคยร้องขอครั้งแรกอีกครั้งหนึ่ง จะมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการหรือไม่ เห็นว่า การพิจารณาว่าข้าราชการคนใดมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการนั้น จะต้องพิจารณาภายใต้บทบัญญัติมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง^๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นสำคัญว่า ต้องเป็นกรณีที่ข้าราชการผู้ใดได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ตามความหมายในมาตรา ๔^๘ และมาตรา ๕^๙ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งกำหนดไว้ให้หมายถึงกรุงเทพมหานคร อำเภอ กิ่งอำเภอ หรือท้องที่ของอำเภอหรือกิ่งอำเภอที่กระทรวงการคลังได้ประกาศกำหนดให้อำเภอและกิ่งอำเภอหลายท้องที่รวมกันเป็นท้องที่เดียวกันได้ เท่านั้น จึงจะมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการ สำหรับข้อเท็จจริงตามปัญหานี้ปรากฏว่าเป็นกรณีที่ข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการอยู่เดิม ต่อมาได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ตามคำร้องขอของตนเองและสำนักงานใหม่นั้นอยู่ในท้องที่เดียวกันกับสำนักงานที่เคยรับราชการอยู่เดิม จะเห็นได้ว่าข้าราชการผู้นั้นมิได้เป็นผู้ที่ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ตามความหมายที่กฎหมายบัญญัติไว้ กรณีไม่ต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๗^{๑๐} แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ดังนั้น หากข้าราชการผู้นั้นจะขอเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการก็ย่อมเป็นการอ้างสิทธิตามที่ได้รับอยู่เดิม มิได้ขอรับสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านใหม่เพราะการย้ายในครั้งหลัง และมิได้มีบทบัญญัติว่าการย้ายในครั้งหลังจะตัดสิทธิที่มีอยู่เดิมแต่อย่างใด ดังนั้น กรณีที่ข้าราชการคนใดได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ในท้องที่เดียวกันกับสำนักงานที่เคยรับราชการอยู่เดิมตามคำร้องขอของตนเองและมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการมาก่อนจึงย่อมมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการต่อไป

(ลงชื่อ) อักษราพร จุฬารัตน

^๖ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

^๗ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

^๘ มาตรา ๔ ในพระราชกฤษฎีกานี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“ท้องที่” หมายความว่า กรุงเทพมหานคร อำเภอ กิ่งอำเภอ หรือท้องที่ของอำเภอและกิ่งอำเภอที่กระทรวงการคลังประกาศกำหนดให้เป็นท้องที่เดียวกันตามมาตรา ๕

^๙ มาตรา ๕ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจประกาศกำหนดให้อำเภอและหรือกิ่งอำเภอหลายท้องที่รวมกันเป็นท้องที่เดียวกัน

^{๑๐} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

(นายอักษราทร จุฬารัตน)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤษภาคม ๒๕๕๒